Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 670/2023
11.06.2026. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Радославе Маћаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Давор Давитковић адвокат из ..., против туженог „ГРОТ МИНЕР“ д.о.о. Крива Феја, чији је пуномоћник Марина Ђорђевић адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3643/2022 од 07.10.2022. године, на седници одржаној 11.06.2026. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3643/2022 од 07.10.2022. године.

Свака странка сноси своје трошкове ревизијског поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Врању П 47/20 од 11.05.2022. године, исправљеном решењем истог суда од 27.06.2022. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу нематеријалну штету у износима од 250.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и 110.000,00 динара на име претрпљеног страха, све са законском затезном каматом од 11.05.2022. године до исплате, док је тужбени захтев одбијен за претрпљене душевне болове због умањења животне активности у износу од 350.000,00 динара и наружености у износу од 100.000,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу 279.200,00 динара на име трошкова парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3643/2022 од 07.10.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је означена првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог изреке и у ставу другом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете због физичких болова и страха са каматом, као и накнаду трошкова поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове првостепеног поступка од 118.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима поступка до исплате, као и трошкове другостепеног поступка од 153.110,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију, са предлогом као у одговору.

Врховни суд је испитао побијану одлуку у смислу члана 408. у вези с чланом 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23) па је нашао да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог био у радном односу на пословима ... и приликом повратка 13.10.2013. године са радног места у јами ка седишту туженог у Кривој Фељи, возилом за превоз радника дошло је до слетања камиона у дубоку провалију услед чега је тужилац задобио тешке телесне повреде, у вези с чим је тужени сачинио извештај о повреди тужиоца на раду. На околност квалификације задобијених повреда, претрпљених физичких болова, страха и умањења животне активности изведен је доказ вештачењем од стране вештака медицинске струке – неуропсихијатра, хирурга и ортопеда. На основу усаглашеног налаза наведених вештака медицинске струке утврђено је да је тужилац због задобијених повреда трпео болове јаког интензитета два дана, болове средњег интензитета девет дана и болове слабијег интензитета пет месеци. Неуропсихијатријским вештачењем утврђено је да је тужилац трпео примаран страх јаког интензитета пола сата и секундарни страх - јаког интензитета један дан (у виду напетости, узбуђености и забринутости), средњег интензитета десет дана и слабог интензитета шест месеци. Хируршким вештачењем је утврђено да је животна активност тужиоца умањена 10%. На основу усаглашеног налаза вештака ортопеда и хирурга од 26.01.2022. године утврђено је да је критичном приликом тужилац задобио лаку телесну повреду на горњој граници истих појединачно и збирно гледано и да код тужиоца не постоји умањење животне активности. Поводом овог случаја, тужиоцу је исплаћено 65.000,00 динара на име инвалидитета и дневне накнаде за 200 дана од стране „ДДОР Нови Сад“, 273.431,52 динара на име трајног инвалидитета од Гарантног фонда (по основу споразума о вансудском поравнању) и 295.000,00 динара укупно од „АМС осигурање“, од чега 75.000,00 динара због умањења животне активности од 5%, 130.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и 90.000,00 динара на име претрпљеног страха (све по полиси осигурања од аутоодговорности број 203989595).

Одлучујући о тужбеном захтеву тужиоца на основу тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је, налазећи да су испуњени услови из члана 200. став 1. Закона о облигационим односима - ЗОО, имајући у виду врсту повреда, интензитет и дужину физичких болова и страха изазваних повредом и чињеницу да је тужилац делимично обештећен, обавезао туженог да накнади тужиоцу штету у износима од 110.000,00 динара за страх и 250.000,00 динара за физичке болове.

Другостепени суд није прихватио закључак првостепеног суда налазећи да је првостепени суд погрешно применио материјално право из члана 200. ЗОО када је тужиоцу досудио накнаду штете за претрпљене физичке болове и страх у превисоким износима, с обзиром на усаглашене налазе и мишљење вештака у погледу врсте повреде (лака телесна повреда на горњој граници) и јачине, трајања и врсте физичких

болова и страха. По налажењу другостепеног суда, с обзиром на тежину претрпљене повреде и интензитет и дужину трајања болова и страха, правична накнада за ове видове нематеријалне штете износи по 60.000,00 динара и иста је тужиоцу накнађена од стране „АМС осигурања“, због чега је првостепена пресуда преиначена у усвајајућем делу става првог изреке и тужбени захтев тужиоца одбијен.

По становишту Врховног суда неосновано се ревизијом тужиоца указује да је другостепени суд погрешно применио материјално право.

Неоснован је навод ревизије да тражени видови нематеријалне штете нису покривени исплатом од стране наведеног осигурања. Приликом одлучивања о захтеву на накнаду нематеријалне штете, као и висини њене накнаде, суд води рачуна о значају повређеног доба и циљу коме служи та накнада, али и о томе да се не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом (члан 200. став 2. ЗОО). Накнада нематеријалне штете представља сатисфакцију (задовољење) којом се ублажавају поремећаји у духовној (психичкој) сфери оштећеног. Она није „цена“ бола који се трпи и не представља ни казну за одговорно лице нити надомештење личних добара имовинским вредностима. Врховни суд сматра да је другостепени суд правилно оценио да је претрпљена штета накнађена тужиоцу већ исплаћеним износом од стране „АМС осигурање“ по полиси осигурања и да је правилно поступио када је преиначио првостепену пресуду у усвајајућем делу и одбио захтев тужиоца у овом поступку.

На основу изложеног, Врховни суд је донео одлуку као у првом ставу изреке, на основу члана 414. ЗПП, имајући у виду да се ни осталим ревизијским наводима, које није посебно образлагао, не доводи у сумњу правилност побијане пресуде.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. ЗПП.

Одлуку из става другог изреке, Врховни суд је донео применом одредбе члана 165. став 1. у вези с чл. 153. став 1. и 154. став 1. ЗПП. Тужиоцу нису досуђени трошкови састава ревизије јер није успео у поступку по том правном леку, а туженом не припада право на накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, јер то није била неопходна радња за одлучивање у поступку по овом правном леку.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић